

μή συμπληρώσασαν ἔτι τὸ ἔτος, ἦτις μόλις ἐφέλλιξε τὴν λέξιν :

— Παππού ! Παππού !

Ἡ δὲ ἐργαζομένη γυνὴ στρέφουσα ἀενάως τοὺς γλυκεῖς γαλανοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ νήπιον ἐγάλα φιλοστόργως.

Δύο ἄρρενα παίζοντα ἐκυλίωντο ἐπὶ τοῦ χώματος.

— Σταυράκη ! εἶπε πρὸς τὸ ἕτερον τῶν παιδίων ὁ χωρικός, παρ' τῆλογο καὶ δεσ' τὸ 'εἰς τὴν σκαμιναί!.. Αἶ, γυναῖκα ! πατέρα ! ἔχομε μουσαφίρη... τὸν γιὸ ταφεντιοῦ.

Ἡ χωρική ἀφῆκε τὴν ἡλακάτην καὶ ἀνετινάχθη ἡ λάμψις τῆς πυρᾶς προσέπεσεν ἐπὶ τῆς μορφῆς αὐτῆς :

— Χρυσούλα ! ἀνέκραξεν ὁ Κλεισθένης ἀγνωρίζων τὴν παλαιὰν ὑπηρέτριάν των.

Ἄλλὰ καὶ ἡ Χρυσούλα τὸν εἶχεν ἀγνωρίσει καὶ σπεύσασα ἤρπασε καὶ ἐφίλει θερμῶς τὴν χεῖρά του. Ὁ Κλεισθένης ἤκουσεν ἤδη τὸν νέον χωρικὸν καλοῦντα τὴν Χρυσούλαν γυναῖκα του, εἶδε τὸ βρέφος, ὅπερ ἐκράτει ὁ μπάριμπα Μήτρος ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ κατενόησεν ὅλα τὰ αἰσθήματα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης, ἅτινα ἐκρυσπτον τὰ φιλήματα ἐκεῖνα τῆς χωρικής.

Μετ' ὀλίγον ἔμαθεν ὅτι ἡ μητρικὰ τῆς Χρυσούλας εἶχεν ἀποθάνῃ πρὸ δύο ἐτῶν καὶ ἡμίσεος καὶ ὅτι ἡ Χρυσούλα νυμφευθεῖσα τὸν Σταθὴν Ἀνέστη «ἐνα ἀξιο παιδί ἀπ' τὸ χωριόν», ἔζη τέλος βίον ἡσυχον καὶ εὐδαίμονα ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς οἴκῳ, ἀποκτήσασα δὲ μικρὰν κόρην, ἀνέτρεφεν ἔτι μετὰ μητρικῆς στοργῆς καὶ τοὺς δύο ἀδελφοὺς τὸν Σταυράκην καὶ τὸν Ἀντώνην, λησμονήσασα ἐντελῶς ὅλας τὰς ταλαιπωρίας, ἃς ὑπέστη αὐτὴ παρὰ τῆς κακῆς μητροῦ των.

Ὅτε ὁ Κλεισθένης ἐκάθησε σταυροποδητὶ παρὰ τὴν χαμηλὴν τράπεζαν τοῦ μπάριμπα Μήτρου καὶ ἡ Χρυσούλα περιχαρῶς γελῶσα προσέφερεν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ εἰωθὸς τὸ παγοῦρι τῆς ῥακῆς, ὁ νέος προπίνων εἰς ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν τοῦ φιλοξενουόντος οἴκου ἠσθάνθη ἐν τῇ καρδίᾳ τὸ ἀπαραμιλλῶς εὐάρεστον συναίσθημα, ὅτι καὶ αὐτὸς εἶχε συντελέσει εἰς πλήρωσιν τῆς εὐδαιμονίας ἐκεῖνης !

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Πενταετής παιδίσκη ἐπεπλήττετο ὑπὸ τῆς μητροῦ τῆς διὰ σφάλμα αὐτῆς.

— Μάλιστα, κυρία, ἔλεγεν ἡ μήτηρ αὐστηρά, ἦταν πολὺ κακὸ αὐτὸ ποῦ ἔκαμες ! Καὶ γὰρ τιμωρία σου θὰ τὸ πῶ εἰς ὅλους ὅσους γνωρίζουμε, νὰ σὲ μάθουν τί ἀνόητη εἶσαι !

Ἡ μικρὰ μένει ἐπὶ στιγμὴν ἀναυδος καὶ σκεπτική, εἶτα μετὰ ἤθους ἀδιαφόρου.

— Μπὰ, καὶ τί μὲ τοῦτο ; ἐκεῖνοι ποῦ δὲν γνωρίζουμε εἶνε πολὺ περισσότεροι !

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὰ μάλλον δυσφόρητα τῶν δυστυχημάτων εἶνε ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὅποια δὲν δυνάμεθα νὰ αἰτιαθῶμεν οὐδέν. Τούτου ἕνεκα ἐπενοήσαμεν τὴν Τύχην, εἶδος δυνάμεως πολέμιας καὶ ἐπιβούλου ἡμῖν, ἥτις μόνον ἔργον ἔχει νὰ ταράττῃ τὸν βίον ἡμῶν καὶ ἣν ἔχομεν τὴν παρηγορίαν νὰ καταρώμεθα ἐν ἐλλείψει τοῦ ἄλλου αἰτίου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ποία εἶνε ἡ χώρα ἡ σχετικῶς ἔχουσα τοὺς πλείστους δικηγόρους ; — Κατὰ τινὰ στατιστικὴν ἡ Οὐγγαρία ἐπὶ πληθυσμοῦ 15,600,000 ἀριθμεῖ 4,600 δικηγόρους, ἐνῶ ἡ Γαλλία ἔχει ἐν ὅλῳ μόνον 2,251 καὶ ἡ Πρωσσία 2,161 ἐπομένως αἱ δύο αὗται χώραι ὁμοῦ δὲν ἔχουσι τόσους δικηγόρους, ὅσους ἡ Οὐγγαρία μόνη. Μόνον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αὐτῆς Βουδαπέστη ἀριθμοῦνται 680.

Ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν τοῦ 1879 εἶχε τότε δικηγόρους 1690 ἐν μόνῳ τῷ παλαιῷ βασιλείῳ, ἦτοι ἐπὶ 1,679,470 κατοίκων ἐπομένως εἶνε ἡ χώρα ἡ σχετικῶς ἔχουσα κατὰ πολὺ πλείονας δικηγόρους ἢ αἱ προειρημένα· διότι ἐνῶ ἐν Οὐγγαρίᾳ ἀναλογεῖ 1 δικηγόρος ἐπὶ 4,000 κατοίκων ὡς ἔγγιστα, ἡ μακαρία Ἑλλὰς ἔχει 1 θεμιστοπόλον ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος κατοίκων αὐτῆς. Ὄντως μακαρία χώρα, ἐν ἣ τόσος ἀριθμὸς ἀνθρώπων μόνην φροντίδα ἔχουσι τὴν ἐπικράτησιν τῆς δικαιοσύνης !

Γυναῖκες ἐκλογεῖς. — Τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Οὐασιγκτῶνος, μιᾶς τῶν πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας διὰ ψήφων 14 κατὰ 7 ἐψήφισε νόμον χορηγοῦντα εἰς τὰς γυναῖκας τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πολιτείας ταύτης. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐνεποίησε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς κατοίκους.

Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς 1 Ἰανουαρίου 1883 ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰαπωνίας συνέκειτο ἐκ 36,700,110 κατοίκων. Ἡ μεγίστη τοῦ νησιωτικοῦ τούτου Κράτους πόλις εἶνε ἡ Ὄσάκα ἔχουσα 1,222,333 κατοίκους, ἐνῶ ἡ Τόκιο, ἡ ταῖς Εὐρωπαϊκῶν γνωστωτέρα πόλις ἔχει μόνον 987,887 κατοίκους.